

ปี 2557 เศรษฐกิจไทยอยู่ในภาวะชะงักงันต่อเนื่อง (ขยายตัว 0.7%) จากปัญหาทางการเมือง แม้ว่าไตรมาส 4 เริ่มมีการขยับตัวเล็กน้อย (ขยายตัว 2.3%) แต่ก็ช้ากว่าที่คาดไว้ (เดือน ธ.ค. 2557 NIDA Forecast คาดว่าปี 2557 เศรษฐกิจไทยน่าจะขยายตัว 1%) แม้ว่าเศรษฐกิจมีแนวโน้มจะฟื้นตัวดีขึ้นในปี 2558 นี้

จากการวิเคราะห์ด้วยแบบจำลองเศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ คาดการณ์ว่าเศรษฐกิจไทยจะขยายตัว 3.8% แต่อัตราการขยายตัวนี้ก็ยังคงอยู่ต่ำกว่าที่ควรจะเป็นตามศักยภาพ โดยเฉพาะเมื่อพิจารณาจากฐานที่ต่ำในปี 2557 ดังนั้นลักษณะการฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทยในช่วงนี้จึงเป็นไปอย่างช้าๆ

นอกจากนี้ แนวโน้มในปี 2559 คาดว่าเศรษฐกิจไทยจะขยายตัว 3.6% แสดงถึงการฟื้นตัวอย่างไม่เต็มที่ต่อเนื่องกันอีกปี จากตัวเลขที่คาดการณ์นี้จะทำให้ค่าเฉลี่ยของอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจระหว่างปี 2557-2559 อยู่ที่ 2.7% ใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ยอัตราขยายตัวช่วงปี 2551-2556 เท่ากับ 2.9%

การที่เศรษฐกิจฟื้นตัวอย่างช้าๆ นี้ ในระยะสั้นเกิดจากปัจจัยทั้งด้านอุปสงค์ภายในและภายนอกประเทศ ในด้านอุปสงค์ภายในประเทศ คาดว่าการบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนจะขยายตัวได้ 2.9% และ 6.4% ตามลำดับ แสดงถึงการชะลอของการบริโภคภาคเอกชนอย่างต่อเนื่อง แม้ว่าการลงทุนจะขยายตัวได้สูงกว่า แต่ก็มาจากรฐานที่ต่ำในปี 2557 ที่การลงทุนภาคเอกชนปรับตัวในระดับที่ติดลบ ในด้านการส่งออกยังคาดการณ์ว่า การส่งออกทั้งปี 2558 น่าจะขยายตัวได้ แม้ว่าในช่วง 2 เดือนแรก มูลค่าการส่งออกจะติดลบก็ตาม โดยคาดว่ามูลค่าการส่งออก (USD) ปี 2558

จะขยายตัว 2.8% และเมื่อรวมรายรับจากการท่องเที่ยว ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการในปี 2558 น่าจะขยายตัว 4.6%

การพยากรณ์เศรษฐกิจไทยปี 2558 - 2559

โดย NIDA Macro Model (update มีนาคม 2558)

F = ประมาณการ	2014	2015F	2016F
อัตราการเติบโตเศรษฐกิจ (จีดีพี) %	0.7	3.8	3.6
อัตราเงินเฟ้อทั่วไป (%)	1.9	0.0	2.9
อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน (%)	1.6	1.5	2.1
อัตราแลกเปลี่ยน (บาท/เหรียญสหรัฐ)	32.7	33.7	35.0
อัตราดอกเบี้ยซื้อคืนพันธบัตร (1 วัน)	2.00%	1.25-1.50%	2.00%

แม้ว่าตัวเลขการส่งออกจะยังน่าขยายตัวได้ แต่จากอัตราการขยายตัวดังกล่าวทำให้การส่งออกไม่สามารถเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยผลักดันเศรษฐกิจไทยได้เหมือนที่ผ่านมาในอดีต ซึ่งจากตัวเลขแนวโน้มการเติบโตทั้งจากการใช้จ่ายภายในประเทศและการส่งออก แสดงถึงรูปแบบการฟื้นตัวของเศรษฐกิจในปี 2558-2559 น่าจะเป็นการฟื้นอย่างช้าๆ แตกต่างจากสถานการณ์การฟื้นตัวที่รวดเร็วในปี 2553 (7.8%) และปี 2555 (6.5%) ภายหลังจากวิกฤตการเงินโลกในปี 2551-2552 และปัญหาน้ำท่วมใหญ่ปลายปี 2554

เมื่อพิจารณาผลของการใช้นโยบายการคลังเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ ในด้านของนโยบายการคลังภายใต้ข้อสมมติว่าการใช้จ่ายของรัฐบาลจะเป็นไปตามแผนที่วางไว้ คาดว่าการใช้จ่ายภาครัฐบาลในด้านการบริโภคและการลงทุนจะขยายตัว 4% และ 12% ตามลำดับ ซึ่งเป็นการขยายตัวในอัตราที่สูง ส่วนหนึ่งมาจากเหตุผลเดียวกับการลงทุนภาคเอกชน คือ

เป็นการเพิ่มขึ้นชัดเจนจากที่ชะลอตัวในปีก่อน แต่ในปี 2559 คาดว่าการขยายตัวจะต่ำลง เป็น 3.5% และ 8% สำหรับการบริโภคและการลงทุนภาครัฐ เนื่องจากข้อจำกัดทางการ

กับ เศรษฐกิจ

พศ.ดร.ยุธนา เศรษฐอุปโภค

คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า)
www.econ.nida.ac.th;yuthana.s@nida.ac.th

การพยากรณ์เศรษฐกิจไทยปี 2558 - 2559
โดย NIDA Macro Model (update มีนาคม 2558)

F = ประมาณการ	2014	2015F	2016F
อัตราการเติบโตเศรษฐกิจ (จีดีพี) %	0.7	3.8	3.6
อัตราเงินเฟ้อทั่วไป (%)	1.9	0.0	2.9
อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน (%)	1.6	1.5	2.1
อัตราแลกเปลี่ยน (บาท/เหรียญสหรัฐ)	32.7	33.7	35.0
อัตราดอกเบี้ยซื้อคืนพันธบัตร (1 วัน)	2.00%	1.25-1.50%	2.00%

คลังทั้งด้านรายรับ และหนี้สาธารณะ

เมื่อพิจารณาแนวโน้มปัจจัยบวกของเศรษฐกิจในปี 2558 พบว่าปัจจัยบวกที่สำคัญมีเพียงการปรับตัวลงอย่างรวดเร็วของราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกต่อเนื่องจากปลายปี 2557 ซึ่งส่งผลดีกับประเทศผู้นำเข้าน้ำมันและพลังงานประเภทอื่นๆ อย่างประเทศไทย ผลจากการลดลงอย่างรวดเร็วของราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกไม่เพียงส่งผลให้ดัชนีราคาผู้บริโภคกลุ่มพลังงานปรับตัวลดลงเท่านั้น (คาดว่าในปี 2558 อัตราเงินเฟ้อในกลุ่มพลังงานจะติดลบ -7.2%) แต่ยังส่งผลต่ออัตราเงินเฟ้อในภาพรวมให้ปรับตัวลดลงตามด้วย โดยอัตราเงินเฟ้อมีการปรับตัวลงตั้งแต่ปลายปี 2557 และมีอัตราเงินเฟ้อติดลบในช่วง 3 เดือนแรกของปี 2558 โดยคาดว่าในช่วงเดือน ม.ค.-มี.ย. อัตราเงินเฟ้อจะติดลบต่อเนื่อง

โดยอัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยในครึ่งแรกของปี 2558 ประมาณว่าน่าจะติดลบ -0.6%

แม้ว่าในช่วงครึ่งปีหลังคาดว่าอัตราเงินเฟ้อจะปรับตัวเพิ่มขึ้น (0.6%) แต่เฉลี่ยทั้งปีคาดว่าเงินเฟ้อทั่วไปจะคงตัว (เพิ่มขึ้น 0.0%) ส่วนดัชนีราคาผู้บริโภคกลุ่มอาหารสดจะทรงตัว (ขยายตัว 0.1%) ในด้านอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานที่กำหนดจากปัจจัยด้านอุปสงค์เป็นหลักคาดว่าในปี 2558 น่าจะเพิ่มขึ้น 1.6% ทำให้โดยเฉลี่ยปี 2558 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปน่าจะทรงตัวอย่างที่กล่าวถึงข้างต้น

ผลจากการชะลอตัวของอัตราเงินเฟ้อนี้ช่วยให้ธนาคารแห่งประเทศไทยสามารถผ่อนคลายนโยบายการเงินเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจได้มากขึ้น โดยคาดว่าจะมีโอกาสที่จะมีการลดดอกเบี้ยเพิ่มเติมจากที่ปรับลดดอกเบี้ยโดยคณะกรรมการนโยบายการเงินในเดือนมี.ค. 1.75% โดยจากการวิเคราะห์การปรับตัวของอัตราดอกเบี้ยนโยบายการเงินตาม Monetary Policy Rule ในแบบจำลองเศรษฐกิจมหภาคประมาณว่าน่าจะมีการปรับดอกเบี้ยเพิ่มเติมเหลือ 1.25% ถึง 1.5% ในไตรมาส 2 ปีนี้ ซึ่งการใช้นโยบายการเงินเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ นอกจากจะช่วยเสริมการใช้จ่ายในประเทศตามดอกเบี้ยที่ลดลงแล้ว ยังมีผลให้ค่าเงินบาทอ่อนตัวลง ซึ่งการอ่อนตัวของค่าเงินบาทตามการปรับลดอัตราดอกเบี้ย จะ เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยพยุงการส่งออกไทย ทั้งด้านสินค้าและบริการ โดยเฉพาะการท่องเที่ยว ในช่วงที่มูลค่าการค้าโลกค่อนข้างซบเซา เช่นในปัจจุบัน